

પુસ્તક: ૯૫
સને ૧૯૯૧૯૮
સંવત: ૨૦૫૪

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
આરોહિત, ભાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
આરોહિત, ભાવનગર - ૩૬૪૦૦૧.

પ્રકાશ
વાર્ષિક મહત્વ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ખારજેષ્ટ, ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree Atmanand Prakash

વિદ્વાન્ ધન્યધિકારી વા ભવિતું શક્નુયાન્ન વા ।
સદાચરણશાલી તુ ભવિતું શક્નુયાઙ્ગ્જનઃ ॥

* માણસ વિદ્વાન, ધની કે હોદ્દાર થઈ શકે કે ન થઈ શકે.
પણ સદાચરણશાલી બનવું એ તો એના હાથની વાત છે.

* A person can be or cannot be learned
rich or high ranked. but it is at his disposal
to be well-conducted.

પુસ્તક : ૯૫

卐

અંક : ૧-૨

કારતક-માગસર

卐

નવેમ્બર-ડીસેમ્બર-૯૭

આત્મ સંવત : ૧૦૧

વીર સંવત : ૨૫૨૪

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૪

અ નુ ક ં મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	મહાવીર છો સર્વના પ્યારા	અમુલખ ડી. શાહ	૧
(૨)	નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે	શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ	૨
(૩)	પ્રામાણિકતાનો પ્રતાપ	—	૫
(૪)	આંતરચક્ષુ ખુલે તો જગત ખદલાઈ જાય છે	મહેન્દ્ર પુનાતર	૮
(૫)	પ. પૂ. આગમ પ્રજા-તારક ગુરુદેવશ્રી જ'ખુવિજયજી મ. સાહેબના વ્યાખ્યાનો	—	૬
(૬)	ષોષ દશમીની આરાધનાતું મહાત્મ્ય	દિવ્યકાંત એમ. સલોત	૧૩
(૭)	શ્રી અરવિંદભાઈ પનાલાલતું અભિવાદન	કુમારપાળ દેસાઈ	૧૬

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રી

શ્રી રસીકલાલ જેઠાલાલ શાહ — ભાવનગર
 શ્રીમતી ઇલાબેન રસેશકુમાર શાહ—ભાવનગર
 શ્રી પ્રતાપરાય નાનચંદભાઈ દોશી ભાવનગર
 શ્રી વનમાળીદાસ મેઘજીભાઈ પારેખ—ભાવનગર
 શ્રીમતી ચારુબેન પરેશકુમાર મહેતા—ભાવનગર
 શ્રી ખડુલકુમાર જયંતિલાલ પારેખ—ભાવનગર
 શ્રી કિરીટકુમાર કેશવલાલ શાહ — ભાવનગર
 શ્રીમતી કુસુમબેન રાયચંદ શાહ — ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

મહાવીર છે સર્વના પ્યારા

[તજ : તમે મન મૂકીને વરસ્યા]

મહાવીર છે સર્વના પ્યારા, સ્વીકારો વંદન અમારા
હે જગના તારણહારા, સ્વીકારો વંદન અમારા

મહાવીર છે....

ઉપમર્ગો આવ્યા જીવનમાં, સમતા ભાવે સહેતા
મિત્ર, વિરોધી શરણે આવે, સૌને ઉગારી લેતા
તમે રહ્યા ક્ષમા આપનારા, તમે સમદષ્ટી ધરનારા

મહાવીર છે....

પ્રેમનુ જળ જગમાં પ્રસરાવી, વેર ને ઝેર શમાવ્યા
સર્વે જીવોને સરીખા ગણાવી, ઊંચ નીચ ભેદ ભુલાવ્યા
તમે અહિંસા ધર્મ દેનારા, તમે જગ શાન્તી કરનારા

મહાવીર છે....

મધુર વાણી એવી તમારી, સૌએ પામે શાતા
સ્મરણ તમારૂં કરતા દિલમાં, દુઃખ બધા દુર થાતા
તમે મીઠી છાયા દેનારા, તમે અમૃત પાન પાનારા

મહાવીર છે....

વીરનું જન્મ કષ્ટ્યાણુક ઉજવે, સંઘ સકળ સહુ સાથે
ફરકી રહ્યો એકતાનો ઝંડો, પ્રભુની મહેર છે માથે
અમે વીરના ગુણ ગાનારા, વરતાવે જય જયકારા

મહાવીર છે....

થાય પ્રકાશ પ્રભુ અમ ઉરમાં, મન મંદિરે આવે
શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર જી મંડળ વિનવે, મોહ તિમિર હટાવે
તમે સદાય આશ પુરનારા, અમે જાનીએ મોક્ષ જનારા

મહાવીર છે....

રચયિતા : અમુલજી. ડી. શાહ

૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે

— શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ-પ્રમુખ

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસીક ૬૪ વર્ષ પુરા કરી ૬૫માં વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે તથા શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું એકસો એકસું વર્ષ શરૂ થયેલ છે, જે આપણા સર્વને માટે આનંદ તેમજ ગૌરવ અપાવે તેવું છે.

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” આત્મ જ્ઞાનની સુગંધ ફેલાવતું સદ્ગુણન તથા સદ્વિચાર અર્થે જ્ઞાન પ્રગટાવતું પ્રગતિ કરી રહ્યું છે.

અમે માસીકમાં વિદ્વાન પૂ. ગુરુ ભગવંતોનાં લેખો, જૈન ધર્મના તત્ત્વજ્ઞાનના લેખો, વિદ્વાન ભાઈઓ તથા બહેનો તરફથી આવેલા લેખો, સ્તવનો, પ્રાર્થના ગીતો, જૈન સાહિત્ય અને ઇતિહાસના લેખો, ભકિતભાવના લેખો તથા ભાવનગરમાં ચાતુર્માસ પધારેલ પ.પૂ. ગુરુભગવંતોની શુભ નિશ્રામાં ઉજવાયેલ ધર્મિક કાર્યો, આરાધનાઓ ધાર્મિક મહોત્સવો વિગેરેની માહિતી સમયાનુસાર પ્રગટ કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા દ્વારા થતી અન્ય પ્રવૃત્તિઓ તરફ જરા નજર કરીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા જૈન સાહિત્ય તેમ જ ભારતીય સમગ્ર દાર્શનિક સાહિત્યના પ્રકાશન ક્ષેત્રે આગવું સ્થાન ધરાવે છે. આગમ સંશોધક પ.પૂ. વિદ્વાન મુનિશ્રી જયૂ વિજયજી મહારાજ સાહેબે અથાગ પરિશ્રમ ઉઠાવીને સંશોધન કરેલ અને સંપાદિત કરેલ “શ્રી દ્વાદ્સાર નયચક્રમ” ના ત્રણ ભાગોનું આપણી સભાએ પ્રકાશન કરેલ છે, જેની દેશ-પરદેશમાં જાપાન, જર્મની, ઓસ્ટ્રીયા, અમેરિકા, વિગેરે દેશોમાં સારી માંગ છે; તેમાં પહેલા ભાગનું (પુનઃમુદ્રણ), આપણા શતાબ્દી વર્ષમાં, વિમોચન વિધિ સમારંભ આગમપ્રજ્ઞ પૂ. મુનિશ્રી જયૂ વિજયજી મહારાજ સાહેબ આદિ ઠાણાની શુભનિશ્રામાં શંખેશ્વર મુકામે ગત તા. ૬-૨-૬૭ને રવિવારના રોજ મુળદં સ્થિત શ્રી ગીરીશભાઈ શાહના વરદ્વહસ્તે કરવામાં આવેલ. તે વખતે સભાના પ્રમુખ-શ્રીએ આ ગ્રંથ અને કાર્યની કંઠીનતા વિશે, ચાલીસ-ચાલીસ વર્ષોનાં સતત પરિશ્રમપૂર્વક પ.પૂ. જયૂ વિજયજી મહારાજ સાહેબે સંશોધન અને સંપાદિત કરેલ આ ગ્રંથની સુંદર છણાવટ કરેલ. આ પ્રસંગે સભાના હોદ્દદારશ્રીઓ તેમ જ કારોબારી સમિતિના સભ્યશ્રીઓ સારી સંખ્યામાં શંખેશ્વર મુકામે હાજર રહેલ.

પ.પૂ. આચાર્ય ભગવંતશ્રી નયપ્રભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની પ્રેરણાથી શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર) નું પ્રકાશન કાર્ય ચાલી રહ્યું છે અને તેના વિના વિમોચનનો સમારંભ પ.પૂ. આચાર્યશ્રી નયપ્રભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની શુભનિશ્રામાં થાણા (મુળદં) મુકામે આગામી જાન્યુઆરી માસમાં રાખવામાં આવેલ છે.

નવેમ્બર-ડીસેમ્બર-૯૭]

[૩

આ સભા પોતાની જ માહિતીના મકાનમાં “ જાહેર ક્ષેત્ર વાંચનાલય ” ચલાવે છે. સ્થાનિક ભાવનગર, રાજકોટ, અમદાવાદ તેમ જ મુંબઈના દૈનિક વર્તમાન પત્રો-વ્યાપારને લગતા અઠવાડિક અકો તથા જૈનધર્મના બહાર પડતા વિવિધ અઠવાડિકો, માસિકો વાંચવા માટે સુકવામાં આવે છે. જેનો જૈન-જૈનેતર ભાઈઓ બહેનો પ્રમાણમાં લાભ લઈ રહ્યા છે.

આ સભા સારી લાઇબ્રેરી પણ ચલાવે છે, જેની અંદર પ્રતો, જૈન ધર્મના પુસ્તકો, સંસ્કૃત, પ્રાકૃત પુસ્તકો, વ્યાકરણના પુસ્તકો, અંગ્રેજી, ગુજરાતી, હિન્દી પુસ્તકો તેમ જ નોવેલોનો સમાવેશ થાય છે. આ પુસ્તકોનો લાભ પ.પૂ. ગુરુભગવંતો અને સાધવીજી મહારાજ સાહેબો પણ ચાતુર્માસ દરમિયાન જ્ઞાનાભ્યાસ તેમ જ વ્યાખ્યાન સમયે પ્રવચનાથે સારા પ્રમાણમાં ઉપયોગ કરે છે. જૈન તેમ જ જૈનેતર ભાઈઓ-બહેનો પણ સારા પ્રમાણમાં આ લાઇબ્રેરીનો ઉપયોગ કરી રહ્યા છે.

ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ :-

૧. સં. ૨૦૫૩ના માગ. ૧૬ ૪ ને રવિવાર તા. ૨૬-૧૨-૬૬ના રોજ ઘોઘા મુકામે શ્રી નવખંડા પાશ્વનાથજીનો યાત્રા પ્રવાસ રાખવામાં આવેલ હતો. ઘોઘા શ્રી નવખંડા પાશ્વનાથ દાદાના રંગમંડપમાં શ્રી પાશ્વનાથ પંચકલ્યાણક પૂજા સંગીતકાર મંડળી સાથે ભવ્ય રાગ-રાગણીપૂર્વક ભજાવવામાં આવી હતી. ઘણી જ સારી સંખ્યામાં સભાના સભ્યો તેમ જ મહેમાનો આ યાત્રાપ્રવાસમાં જોડાયા હતા. સવારે તથા બપોરે ગુરુભક્તિ તથા સ્વામીભક્તિ કરવામાં આવેલ.

૨. સં. ૨૦૫૩ના ચૈત્ર સુદ ૬ ને રવિવાર તા. ૧૩-૪-૬૭ ના રોજ ઘોઘેરા કલિકુંડ (ધોળકા), સાવત્રી (બાવળા), આદિ તીર્થોની યાત્રા કરવામાં આવી હતી. આ યાત્રા પ્રવાસમાં સભ્યશ્રીઓ તથા મહેમાનોએ આનંદ અને ઉલ્લાસપૂર્વક ભાગ લીધો હતો.

૩. સં. ૨૦૫૩ના જેઠ સુદ ૩ ને રવિવાર તા. ૮-૬-૬૭ના રોજ તાલધ્વજગિરિ (તળાબ) નો યાત્રાપ્રવાસ રાખવામાં આવ્યો હતો. જેમાં સભાના સભ્યશ્રી ભાઈઓ-બહેનો તથા મહેમાનોએ પણ સારી એવી સંખ્યામાં જોડાયા હતા. તાલધ્વજ ગિરિરાજ સ્થિત સુમતિનાથ દાદાના દરબારમાં રાગ-રાગણી પૂર્વક પૂજા ભજાવવામાં આવી હતી.

અન્ય પ્રવૃત્તિઓ :-

૧. સં. ૨૦૫૩ના કારતક સુદ એકમના રોજ નૂતન વર્ષના પ્રારંભની ખુશાલીમાં મંગલમય પ્રારંભે સભાનું સ્નેહમિલન રાખવામાં આવેલ. જેમાં ઠેસરી દૂધની પાટીનું આયોજન કરવામાં આવેલ.

૨. સં. ૨૦૫૩ના કારતક સુદ ૫ શુક્રવાર તા. ૧૫-૧૧-૬૬ના રોજ સભાના વિશાળ લાઇબ્રેરી હોલમાં સુંદર અને કલાત્મક જ્ઞાનની જેઠવણી સભાના સ્ટાફ દ્વારા ભારે જહેમતપૂર્વક કરવામાં આવી હતી. સવારના છ વાગ્યાથી રાત્રિના નવ દરમિયાન અનેક સાધુ-સાધવીજી ભગવંતો સકળ શ્રીસંઘના શ્રાવક-શ્રાવિકા ભાઈ-બહેનો તથા નાના બાલક-બાલિકાઓએ હોશપૂર્વક દર્શન-વંદનનો લાભ લીધો હતો. ઘણા બાળકોએ કાગળ-કલમ લાવી જ્ઞાનની પૂજા ભક્તિભાવપૂર્વક કરી હતી.

૪]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

૩. આઝાદીના સુવર્ણ જયંતિના મંગલ પ્રભાતે તા. ૧૫-૮-૧૯૯૭ના રોજ સભાના વિશાળ ભોગીલાલ લેકચર હોલમાં ન્યુ એસ.એસ.સી. ૧૯૯૭ની વાર્ષિક પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષયમાં ૮૦ કે તેથી વધુ માર્ક્સ મેળવનાર વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોને ઇનામ (પારિતોષક) અર્પણ કરવાનો તેમજ કોલેજમાં અભ્યાસ કરતાં વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ અર્પણ કરવાનો એક બહુમાન સમારંભ યોજવામાં આવ્યો હતો. સંસ્કૃત વિષયોમાં ૮૦ થી વધુ માર્ક્સ મેળવનાર ૨૮ વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોને માર્ક્સ અનુસાર ઇનામો આપવામાં આવેલ. તેમ જ કોલેજમાં અભ્યાસ કરતાં ૧૭ વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ અર્પણ કરવામાં આવેલ.

સભા દ્વારા પ્રકાશિત કરેલા ધાર્મિક ગ્રંથોનું (ગુજરાતી તેમજ સંસ્કૃત) સભા વેચાણ કરે છે તથા પ.પૂ. મહારાજ સાહેબો, પૂ. સાધ્વીજી મહારાજો તેમ જ જ્ઞાનભંડારોને ભેટ પણ આપે છે.

પ.પૂ. આચાર્ય ભગવંતશ્રી વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના સમુદાયના પૂ. આચાર્ય ભગવંતો, પૂ. મુનિ ભગવંતો તથા સાધ્વીજી મહારાજનું ભાવનગર મધ્યે દાદાવાડીમાં આગમન થયું હતું. આપણી સભાના હોદ્દાદારશ્રીઓની વિનંતીને માન આપી પૂ. આચાર્યશ્રી રાજશેખર-સૂરીશ્વરજી મ.સા., પૂ. આ.શ્રી ગુણયશસૂરીશ્વરજી મ.સા., પૂ. આ. શ્રી લલિતશેખરસૂરીશ્વરજી મ.સા., પૂ. આ.શ્રી હેમભૂષણસૂરીશ્વરજી મ.સા., પૂ. આ.શ્રી મુક્તિપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા. પૂ. આ.શ્રી કીર્તિયશસૂરીશ્વરજી મ.સા. આદિ ગુરુભગવંતો તેમ જ મુનિ મહારાજો તથા સાધ્વીજી મહારાજો આદિ મળી લગભગ ૨૫ ઉપરાંત સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજો પધાર્યા હતા. આ પ્રસંગે સભામાં સારી એવી સંખ્યામાં સભ્યશ્રીઓ તેમ જ ભાવિકોની ઉપસ્થિતિ હતી. પૂ. ગુરુભગવંતોએ સભાની લાઈબ્રેરી વિભાગનું નિરીક્ષણ કરી ખૂબ જ પ્રભાવિત થયા હતા ત્યારબાદ સભા દ્વારા અલભ્ય એવી હસ્તપ્રતોનું નિરીક્ષણ કરવામાં આવેલ. સુવ્યવસ્થિત આયોજનનું પૂ. ગુરુભગવંતોએ નિરીક્ષણ કરાવેલ પૂ. ગુરુ ભગવંતોએ આ અલભ્ય એવી હસ્તપ્રતોનું નિરીક્ષણ કરતાં તેની જરૂરિયાત અને જાળવણી અંગે સભાના હોદ્દાદારશ્રીઓને યોગ્ય માર્ગદર્શન આપવા સાથે ખૂબ જ ખુશી વ્યક્ત કરી હતી. પૂજ્યશ્રીએ આ સુઅવસરને અનુલક્ષી માંગલિક ફરમાવ્યું હતું. અને સભાના આ શતાબ્દી વર્ષ અંગે મંગલ આશીર્વાદ આપતા કહ્યું હતું કે આ સભા સમગ્ર સૌરાષ્ટ્રમાં જુનામાં જુની સંસ્થા છે. આ સંસ્થાનો ઇતિહાસ અને આજસુધી જે મહાનુભાવોએ પેતાને અમૂલ્ય સમય ફાળવી સભાના દરેક કાર્યમાં તન-મન-ધનથી જે નિસ્વાર્થ ભાવે સેવા આપી છે, જે સકળ શ્રીસંઘને માટે ગૌરવ લેવા જેવી વાત છે. અમો ઇચ્છીએ છીએ કે આ સભા ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ સાધી આ સભાની કારકીદીને વધુને વધુ દૃઢજવાલ બનાવે.

પ.પૂ. આચાર્યદેવશ્રી વિજયદેવસૂરીશ્વરજી મ.સા., પૂ. આ.શ્રી વિજયહેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા. પૂ. આ.શ્રી વિજયપ્રદ્યુમ્નસૂરીશ્વરજી મ.સા. આદિ મુનિભગવંતો તથા સાધ્વીજી મહારાજોના ચાલુ સાલના ચાતુર્માસ દરમિયાન પ.પૂ. આ.શ્રી વિજયપ્રદ્યુમ્નસૂરીશ્વરજી મ.સા.હેમે સભાના કાર્યમાં તેમજ છપાવેલ પ્રતોની જાળવણી અંગે ઉપયોગી સૂચનો કરવા ઉપરાંત આ પ્રતોની યોગ્ય જાળવણી અંગે પૂ. સાધ્વીશ્રી સુવિદીતાશ્રીજી મ.સા. આદિ સાધ્વીજી ભગવંતોને આ કાર્ય અંગે સભામાં મોકલ્યા હતા. પૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજો તથા શ્રાવિકા બહેનોએ એક-એક મહિના સુધી નિયમીત હાજરી આપી આ છાપેલ પ્રતોને યોગ્ય રીતે ગોઠવી, લેખલો લગાવી, નંબરો આપી અને દરેકે

નવેમ્બર-ડીસેમ્બર-૯૭]

[૫

દરેક પ્રતોને નવી તૈયાર કરાવવામાં આવેલ પોથીઓમાં પેક કરી આ અંગેનું રજીસ્ટર તૈયાર કરાવી આપેલ. જે કાયદા માટે સહાનુકૂળ હોદ્દાશ્રીઓએ સાધવીજી મહારાજ તથા શ્રાવિકા બહેનોની અનુમોદના કરેલ.

સંવત ૨૦૫૩માં જે પેટ્રોલ તથા અઠવાવીસ નવા આજીવન સભ્યો થયા છે.

આ સહાની પ્રગતિમાં પ.પૂ. ગુરુભગવંતો પ. પૂ. સાધવીજી મહારાજો, વિદ્વાન લેખક-લેખિકાઓ, પેટ્રનશ્રીઓ તથા આજીવન સભ્યશ્રીઓ વિગેરેએ જે સાથ-સહકાર આપેલ છે તે સર્વેનો ખૂબ જ આભાર માનવામાં આવે છે.

આપ સર્વોત્તમ જીવન આનંદ અને ઉદ્ધાસપૂર્વક વૃદ્ધિવંત બનો તેવી પ્રાર્થના અને શુભેચ્છા સહ નૂતન વર્ષાભિનંદન.

પ્રામાણિકતાનો પ્રતાપ

વિક્રમ સંવત ૧૭૪૦માં ગુજરાત-સૌરાષ્ટ્રમાં મોટો દુષ્કાળ પડ્યો. જેમાં અનેક પશુઓ અને મનુષ્યો ભૂખે મરવા લાગ્યા ચોમાસુ બેસી ગયું હતું અને દિવસો પસાર થયે જતા હતા, તો પણ વરસાદ આવ્યો નહીં.

તે વખતના ગુજરાતના નરેશ અનેક યજ્ઞો કર્યા અને સાધુ-સંતોને પણ પ્રાર્થના કરી, પરંતુ વરસાદ આવ્યો જ નહીં. કોઈ પ્રગ્નજનોએ કહ્યું કે આપણા રાજ્યમાં અમુક વેપારીએ છે તે ચાહે તો વરસાદ થાય.

રાજા તુરત તે વેપારી પાસે ગયા અને વાતચીત કરી. વેપારી કહે : મહારાજ ! હું તો આપનો એક સામાન્ય પ્રગ્નજન છું. મારાથી શું થઈ શકે ? તોપણ રાજા માન્યા નહીં, તે તો હક કરીને બેસી ગયા કે તમારે આ અનેક મુક પશુઓ અને લુપ્ત પ્રગ્નજનો ઉપર દયા કરવી જ પડશે. તમે તેમ નહીં કરો ત્યાં સુધી તમારા ઓભા ઉપર ભૂખ્યો બેસી રહીશ.

આખરે વેપારીને માન્યું પડ્યું. તેણે પોતાનું ત્રાજવું ઉકાવ્યું અને આકાશ સામે જોઈને કહ્યું : 'જો આ ત્રાજવાથી મેં કોઈને ક્યારેય ઓછું-અધિકું દીધું ન હોય, નીતિનું જ સેવન કર્યું' હોય, સત્યનું જ આચરણ કર્યું' હોય તો હું દેવતાઓ ! તમે અનુગ્રહ કરજો. '

હજી તો વેપારીએ પોતાની પ્રાર્થના પૂરી કરી તેટલામાં તો આકાશ ધીમે ધીમે વાદળાઓથી ઘેરાવા લાગ્યું. ઠંડો પવન આવવા લાગ્યો અને વરસાદ પડવા લાગ્યો.

સત્ય અને પ્રામાણિકતાનો આવો પ્રભાવ જોઈ રાજા અને સમસ્ત પ્રગ્નજનો ખૂબ ખુશ થઈ ગયા અને તેલા વેપારીની ઈ રાજ્યસભામાં ફેલાઈ ગઈ.

પ્રામાણિકતાને પરમાત્મા પણ વસવતે છે.

૬]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

આંતરચક્ષુ ખુલે તો જગત બદલાઈ જાય છે

આ જગતમાં કોઈ સંપૂર્ણ રીતે સુખી નથી. કોઈને તનનું, કોઈને મનનું, કોઈને ધનનું અસુખ રહેલું છે. મોટા ભાગના દુઃખો ઇચ્છાઓ, અપેક્ષાઓ અને લાલસામાંથી સર્જાય છે. ઇચ્છાઓ અનંત છે. એક ઇચ્છાની પૂર્તિ થાય ત્યાં બીજી ઇચ્છા ઊભી થવાની છે. લોભ, મોહ અને તૃષ્ણા પર વિજય મેળવવાનું એટલું આસાન નથી. દરેક માણસ પોતાના કરતા બીજાને વધુ સુખી સમજે છે. સુખ માટેની તેની નજર બીજા પર હોય છે એટલે તેમાંથી અસંતોષ, ઈર્ષ્યા અને અદેખાઈ ઊભી થાય છે. આ દુનિયામાં સંજોગો અનુસાર ઘટનાઓ ઘટિત થાય છે. માણસ દરેક પરિસ્થિતિનો કેવી રીતે સ્વીકાર કરે છે તેની પર સુખ અને દુઃખનો આધાર છે. એકનું સુખ બીજાનું દુઃખ બની શકે છે. જીવનમાં બનતી તમામ ઘટનાઓનો માણસ સાહજિકતાથી સ્વીકાર કરી લે અને ધૈર્ય રાખે તો ધીરેધીરે આ પરિસ્થિતિમાંથી બહાર નીકળી શકે છે.

સુખ અને શાંતિ માટે મનુષ્ય ઊંધું ઘાઘીને દોડી રહ્યો છે. કશું પણ સમજ્યા વગર, કશું પણ જાણ્યા વગર ગાહરિયા પ્રવાહની જેમ આ રફતાર ચાલી રહી છે. આ દોડનું શું પરિણામ આવશે. એમાંથી શું નિષ્પન્ન થશે એની પણ ખબર નથી. હું કોણ છું, ક્યાંથી આવ્યો છું. શું સાથે લાવ્યો હતો અને શું સાથે લઈ જવાનો છું એવા પ્રશ્નો જો ઊંઘાઈમાંથી ઉઠે અને જીવનમાં રહસ્યો પરનો પડદો હટી જાય તો માણસની આવૃથ દોટ શમી જાય.

માણસને ધન જોઈએ છે, પદ, પ્રતિષ્ઠા જોઈએ છે પરંતુ આટલું પુરતું નથી. તેને બીજાથી કાંઈક વિશિષ્ટ જોઈએ છે, બીજાથી કાંઈક અડિયાતું જોઈએ

છે. આ બધી મનોકામના માણસ ચેતથી રહેવા દેતી નથી. માણસને કાંઈક વધુ મેળવવાની સ્પર્ધામાં પોતાની પાસે જે કાંઈ પોતીકું છે તે પણ ગુમાવે છે. જ્યાં સ્પર્ધા છે, એક બીજાને હક્કાવવાની દોડ છે, એક બીજાથી આગળ નીકળી જવાની મહેન્ટ છે ત્યાં ઈર્ષ્યાની આગ પણ છે અને ભય પણ છે. હું હારી તો નહીં જાઉં? બીજો મરાથી આગળ તો નીકળી નહીં જાય ને? જ્યાં દુચ્છા અને તૃષ્ણા છે ત્યાં વિરોધ છે, સંઘર્ષ છે અને તણાવ છે મન એક ઇચ્છામાંથી બીજી ઇચ્છામાં ભટકતું રહે છે પરંતુ કોઈ જાતની તૃપ્તિ થતી નથી. દુન્યવી સુખો પાછળની દોટથી આખરે કશું હાથ આવતું નથી જ્યારે આ બધું મળે છે ત્યારે તેમાં કોઈ અર્થ રહેતો નથી. આ બધું પ્રાપ્ત કરવાની લાલસામાં માણસ જીવનનો આનંદ ગુમાવી બેસે છે સુખના સ્વપ્ને મૃગજળ જેવા હોય છે. તમે જેટલા નજીક જવા પ્રયત્ન કરો એટલા એ દૂર ભાગે છે. મનના આ બધા ઉપદ્રવો છે.

સુખ અને દુઃખ બદલી શકાતા નથી. દરેક માણસે પોતાની રીતે સુખ શોધવાનું હોય છે. તે કોઈ આપી શકતું નથી કે કોઈ છીનવી શકતું નથી. આ આનંદ અને સુખ ક્યાં છે? તે અંગે આચાર્ય રજનીસે એક કથામાં સારી રીતે સમજાવ્યું છે. તે કથામાં થોડા ફેરફાર સાથે આ વાતને સમજવાનો પ્રયાસ કરીએ.

એક દિવસ ગામના લોકો બગ્ચા ત્યારે તેમને આકાશવાણી સાંભળાઈ અને પ્રભુ સ્વયં પ્રગટ થયા અને કહ્યું "સંસારના લોકો હું તમને એક અમૂલ્ય ભેટ આપવા માગું છું. તમે તમારા દુઃખથી ત્રાસી ગયા હો તો આમાંથી મુક્ત થવાનો આ એક સુવર્ણ અવસર છે. આજે અટધી

નવેમ્બર-ડીસેમ્બર-૬૭]

[૭

રાતે જે કોઈને પોતાના દુઃખોથી મુક્ત થવું હોય તે પોતાના બધા દુઃખો વિચારી લઈ એક પોટલામાં બાંધી લે અને મામની બહાર ફેંકી આવે. દુઃખના પોટલા મુકીને પાછા ફરતી વખતે જે જે સુખોની કામના હોય તે બધા એક પોટલામાં બાંધી સૂર્યોદય પહેલાં બધા ઘેર પાછા ફરી જાય એમના દુઃખોની જગ્યાએ સુખો આવી જશે.

કદવૃક્ષ જેવી પ્રભુની આ ઘોષણા સાંભળીને લોકો રાજીના રેડ થઈ ગયા. દુઃખને કાઢવાની અને સુખને પ્રાપ્ત કરવાની મથામણમાં પડી ગયા. સૌ પોતપોતાને શું દુઃખ છે અને શું સુખ મેળવવું છે વિચારવા લાગ્યા. વધુમાં વધુ સુખ મેળવી લેવું છાંદગીભરતું નહીં જ પરંતુ પેઢીઓની પેઢીઓનું દળદર ફીટી જાય એવા મનસુખો ઘડાવા લાગ્યા. કોણ મૂળ આવી તક ગુમાવે! આ સંસારમાં એવું કોણ છે જેને કોઈપણ દુઃખ ન હોય અને એવું કોણ છે કે જેને વધુ સુખ મેળવવાની કામના ન હોય?

સૂર્યાસ્ત થયો અને બધા લોકો યાદ કરી કરીને દુઃખના પોટલા બાંધવા લાગ્યા. એક પછી દુઃખ ઘરમાં રહી ન જાય તેની બધાને ચિંતા હતી. અડધી રાતે બધા ઘરો ખાલી થઈ ગયા અને દુઃખના પોટલાઓ બાંધીને લોકો ગામ બહાર જઈ મહા હતા. દૂર જઈને દુઃખોથી ભરેલા પોટલાઓ ફેંકી દીધા અને સુખના પોટલાઓ બાંધવા શરૂ કર્યા. જીવનમાં જે કાંઈ મળ્યું નહોતું, જેની ઝંખના હતી તે બધું યાદ કરી કરીને ભરવા માંડ્યું. કોઈ સુખ બાકી ન રહી જાય તેની ચિંતા હતી. સુખ તો અસંખ્ય હતા અને સમય ઓછો હતો છતાં જેટલું લઈ શકાય તેટલું લઈને સૂર્યોદય પહેલાં લોકો પોતપોતાના ઘરમાં પાછા ફરી ગયા અને જૂએ તો આંખ પર વિશ્વાસ એસતો નહોતો. જે જે સુખોની ઇચ્છા કરી હતી તે બધું હાજર હાજર હતું ઝુંપડીઓની જગ્યાએ મહેલો ઊભા થઈ ગયા હતા આ બધા

જેવા તેવા મહેલો નહોતા. સોનાના મહેલો હતા. સુખોની વર્ષા થઈ ગઈ હતી. જેણે જે ઇચ્છ્યું તે મળી ગયું હતું પરંતુ આ અંગેનો આનંદ લાંબો સમય સુધી ટકી શક્યો નહીં. કોઈને ચહેરો ખુશખુશાલ નજરે પડતો નહોતો. બધાને પડોસીઓનું સુખ વધારે દેખાતું હતું. આ વાત તેને પરેશાન કરી રહી હતી. બીજાનું સુખ જોઈને ફરકને થતું હતું કે આપણે આના કરતા આ સુખ લઈ લીધું હોત તો સાફ યાત! જૂના દુઃખો જતા રહ્યા અને નવા દુઃખોએ જન્મ લીધો હતો. દુઃખો બદલાઈ ગયા હતા અને નવી ચિંતાઓ સવાર થઈ ગઈ હતી. માનવીનું ચિંતિતો એવું ને એવું ધર્ષણ રહ્યું રતું. બીજાના સુખ જીવવાતા નહોતા. બીજું કોઈ દુઃખી રહ્યું નહોતું. પરંતુ બીજું કોઈ દુઃખી ન હોય તો સુખનો અનુભવ કેવી રીતે કરી શકાય? કોઈ ગરીબ હોત તો પોતાને શ્રીમંત ગણાવી શકાય ને? અહીં તો બધા શ્રીમંત હતા અહીં દુઃખનું કારણ એ હતું કે બીજાની પાસે છે એ પોતાની પાસે નથી પછી ભલે એ ચીજ એકદમ તુચ્છ કેમ ન હોય.

સુખ અને દુઃખ માણસની ધારણા અને અપેક્ષાઓ પર નિર્ભર છે. સાચો આનંદ મનનો છે. મનમાં જો આનંદ ન હોય, સંતોષ ન હોય તો આ સોનાના મહેલો કપ્રસ્તાન જેવા છે. દુઃખ અને વ્યથા આસક્તિમાં રહેલી છે. સુખ અને આનંદ અનાસક્તિમાં છે.

ગમે તેટલું મળે તો પણ માણસનો અહંકાર તેને સુખેથી રહેવા દેતો નથી. જેમ જેમ વધુ મેળવતા જાય તેમ તેમ અહંકાર વધુ પ્રજ્વલિત બને છે. મારા જેવું કોઈ નથી. હું કાંઈક વિશેષ છું. એવું ગુમાન છે. એટલે આ અહંકારને જ્યારે ચોટ લાગે છે ત્યારે માણસ હેરાન પરેશાન બની જાય છે. બીજાને મોટો બનાવીને માણસ મોટો બનવા માગતો નથી પરંતુ બીજાને નાનો બનાવીને મોટા બનવું છે એટલે

૮]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

ચોમેર ઇર્ષા, અદેખાઇ અને કાવાહાવા વધ્યા છે. કોઇ વધુ ઊંચુ સ્થાન મેળવે અને હું તેના સ્થાને આવું એવી ઉઠાત્ત ભાવના નથી પરંતુ પેલોનીચે પડે અને હું તેનું સ્થાન કબજે કરી લઉં એવી સંકુચીત ભાવના છે અહંકારનો ભાર માણસને આગળ વધવા દેતો નથી. ઊંચે ઊઠવા દેતો નથી. અહંકાર જો શમી જાય તો આંખો ખુલી જાય અને સત્યનું દર્શન થઇ શકે. નીચેની ઉક્તિમાં જેમ કહ્યું છે તેમ...

‘અખ રહિમ મુશકિલ પડી
ગાઢે દોહ કામ
સાંચસે તો જગ નહીં
જૂઠે મિલે ન રામ’

જેને સત્ય સમજાયું છે અને જેણે સત્યને જાણ્યું છે તેના જીવનમાં ક્રાંતિની લહેર ઉભી થાય છે. સત્યનો માગ પરમાત્મા સુધી પહોંચવાનો માગ છે. જે સત્યને જાણે છે તેને માટે જગ ખોલાય જાય છે. દુન્યવી સુખોની તેને કોઇ વિસાત રહેતી નથી. સત્યના રાહે ચાલવા માટે મુશ્કેલી પડે છે. સમાજ સાથેના સંબંધો કપાઈ જાય છે, ઘણી અવહેલના સહન કરવી પડે છે. પરંતુ પરમાત્મા સુધી પહોંચવાનો આ સાચો માગ છે.

જૂઠ અસત્ય અને ફરેખથી દુન્યવી સુખો કદાચ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે પરંતુ પ્રભુનું સાંનિધ્ય, પ્રભુની કૃપા પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી.

ધન, પદ, પ્રતિષ્ઠાથી કદી સુખ મળી શકતું નથી. ચાહે તેને પકડો કે છોડો બહુ ફરક પડતો નથી. માણસ અંદરથી પરિવર્તિત ન થાય ત્યાં સુધી કશું બદલાતું નથી. જેનું આંતર બદલે છે તેનું બધું બદલાઈ જાય છે. જે કાંઈ છે તે ભીતરમાં છે તેને બહાર શોધવાની જરૂર નથી. તેને માટે દોટ મુકવાની કે સંપર્ક કરવાની કે અદેખાઈ ઇર્ષા કરવાની જરૂર નથી. આ મનુષ્યની નીજ સંપદા છે. જે આપણું પોતાનું છે તે જ આપણને સુખ આપી શકે છે. પ્રભુના પરમતત્ત્વમા વિશ્વાસ રાખીને આગળ વધવાનું હોય છે. માણસના આંતરચક્ષુ ખુલે છે ત્યારે નવી દૃષ્ટિ મળે છે અને જગત આખું બદલાઈ જાય છે. આપ લલા તો જગ લલા.

- મહેન્દ્ર પુનઃતર

મુખ્ય સમાચારના જિનદર્શન વિભાગમાંથી
સાભાર. તા. ૨૬-૧૦-૯૭

“ સંત અને શીષ્ય ”

એક વખત એક સંત-શીષ્ય સાથે નદી પાસેથી પસાર થઈ રહ્યા હતા, ત્યારે શીષ્યે-સંતને સવાલ પુછ્યો કે, “ નદીનું પાણી સમુદ્રમાં જાય છે તો નદીનું પાણી મીઠું અને સમુદ્રનું પાણી ખાર શા માટે ? ” સંતે મધુર સ્મિત રેલાવતા કહ્યું કે “ નદી સતત દાન કરતી રહે છે, જ્યારે સમુદ્ર હંમેશા સંગ્રહ કરતો રહે છે ” જે આપતો રહે છે. તે મધુર લાગે છે અને સંગ્રહ કરનાર ધૂણા તેમજ કટુતાને પાત્ર બને છે, તમે પણ નદીની જેમ સતત દાન આપી સંપત્તિના સ્વાદને મધુર બનાવો.

નવેમ્બર-ડીસેમ્બર-૯૭]

[૬

પ. પૂ. આગમ પ્રજ્ઞ-તારક ગુરુદેવશ્રી જંખૂવિજયજી મ. સાહેબના વ્યાખ્યાનો

[હપ્તો ૪ થો]

અપાડ વદ પ

સંસારમાં એવું કોઈ સ્થાન નથી કે જ્યાં માણસ અજર અમર બની શકે. ભલે પછી તે ચક્રવર્તિના સ્થાને હોય કે કોઈ રાજા-મહારાજના સ્થાને હોય. આ જગતમાં સિકંદર નામનો સમ્રાટ થઈ ગયો. એ વખતમાં આ ભારતનું સ્થાન કેવું હતું? દુનિયાના લોકો એમ કહેતા કે માણસે જીવન કેવું જીવવું જોઈએ. એ જાણવું હોય તો તેણે ભારતમાં જવું. જ્યારે અત્યારે તો કેટલાક હિંદુઓ પણ દારૂ, જુગાર, માંસના વ્યસની બની ગયા છે પહેલાં બીજા લોકો આપણું અનુકરણ કરતા હતા. જ્યારે અત્યારે આપણે પશ્ચિમ વગેરે દેશોના હલકા તત્ત્વોનું અનુકરણ કરી રહ્યા છીએ, આ સિકંદર ગ્રીષ્મ ઋતુમાં સેના લઈને હિન્દુસ્તાન પર ચડાઈ કરવા આવ્યો છે. ત્યાં સિંધના કિનારે સમાધાન થાય છે અને પાછા ફરવાની તૈયારી કરે છે. ત્યાં સિકંદર પોતાના માણસોને કહે છે કે આપણે હવે પાછા જવું છે માટે કેઈ સંત પુરૂષને લઈ આવો. કારણ કે જ્યારે હું સેના લઈને નીકળ્યો હતો ત્યારે મારા શુરૂએ મને કહ્યું હતું કે જીતીને પાછા ફરતી વખતે હિન્દુસ્તાનના કોઈ સંતને સાથે લેતો આવજો. ફરતો તપાસ કરવા જાય છે. ત્યાં કોઈ મુનિ જોવામાં આવે છે. ફરતો મુનિ પસંદ જાય છે અને કહે છે કે તમને સિકંદર ખોલાવે છે. મુનિ કહે છે કે સિકંદર વળી કઈ જાતનું પ્રાણી

છે? હું તેને ઓળખતો નથી. મારે સિકંદરની પાસે આવવું નથી. જાઓ સિકંદરને કહો- તારે મળવું હોય તો તું આવ. સિકંદર આવે છે. સિકંદર કહે છે કે ચાલો. મુનિ આવવાની ના પાડે છે. સિકંદર તલવાર ખેંચે છે. ચાલો છો કે નહીં. મુનિ આત્મબળથી કહે છે કે ચલાવ- ચલાવ તારી તલવાર. આત્મા એવી ચીજ છે કે જેને કોઈ અસ્ત્ર કાપી શકતું નથી. કોઈ અગ્નિ બાળી શકતો નથી જે પાણીથી ભીંજતો નથી તેમજ પવનથી સુકાતો નથી. આ સાંભળતાં જ તેના હાથમાં રહેલી તલવાર પડી જાય છે મુનિની માફી માંગે છે અને મુનિને સમજાવીને લઈ જાય છે. હવે એક વખત સિકંદર બચકર માંદગીમાં પડે છે. બચવાની કોઈ શક્યતા નથી. એ પોતાની અંતિમ ઈચ્છા બતાવે છે કે જ્યારે મારી નનામી કાઢો ત્યારે મારી નનામીની આગળ ખુદી તલવારે લશ્કર રાખજો. વૈદો, હકીમો, ખજાનચીઓ બધા ચારે બાજુ ચાલજો. મારા બંને હાથ પહોળા અને ખુલ્લા રાખજો. અને ઉદ્ઘોષણ કરજો કે આખી પૃથ્વીનો સ્વામી સિકંદર જઈ રહ્યો છે. તેને આ લશ્કર, આ વૈદ, આ હકીમ કોઈ બચાવી શક્યા નથી. મારા જીવનમાંથી બધા બેધપાઠ લે કે, માણસ કાંઈ લઈને આવ્યો નથી. અને કાંઈ લઈને જવાનો નથી. કેવળ પુણ્ય અને પાપ લઈને જાય છે. શાસ્ત્રકારો તમને તમારા પેટ પુરતી દોડધામ કરવા માટે ના નથી પાડતા પરંતુ ના

૧૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પાડે છે કેવળ પટારા ભરવા માટે.

પંજાબની વાત છે. ગુરૂ નાનક એક જગ્યાએ ફરતા ફરતા જઈ રહ્યા છે. ત્યાં કોઈ ધનિક માણસ હતો. ગુરૂ નાનક પ્રવચન આપી રહ્યા છે. આ ધનવાન માણસ પણ પ્રવચનમાં આવેલો છે. પ્રવચન પુરું થયું એટલે પેલો માણસ ગુરૂ નાનકને કહે છે કે સાહેબ કંઈ કામકાજ હોય તો કહેજો. ધનિક માણસને એમ કે પાંચ-પચાસ ખર્ચા એટલે આપણું માન ગુરૂ પાસે રહે. ગુરૂ કહે બાઈ એક કામ છે. મારી પાસે એક સોઈ છે એ સોય લમને હું સાચવવા આપું છું. જ્યારે હું પરલોકમાં જઈ અને તમે પણ પરલોકમાં આવો ત્યારે આ સોય સાથે લઈને આવજો. પેલો બાઈ મુંઝવણમાં પડે છે. કહે છે ગુરૂજી એતો બની શકે તેમ નથી. ત્યારે ગુરૂ કહે છે કે બાઈ એક સોઈ જો તું સાચે ન લઈ જતો હોય તો પછી આ વૈભવ પાછળ તારો કિંમતી સમય શા માટે બગાડે છે? આ સાંભળતાં જ તેનું પૈસા પરનું મમત્વ તૂટી જાય છે અને લક્ષ્મીને સદ્વ્યય કરવા માંડે છે માણસ મૃત્યુ પામે છે. ત્યારે ત્રણ વસ્તુ સાથે લઈ જાય છે. પુણ્ય, પાપ અને સંસ્કાર. સંસ્કારમાં વિનય, વિવેક, સદાચાર, ક્ષમા તથા પરોપકાર સૌથી વધારે મહત્વના છે. આપણે જ્યાં જઈશું ત્યાં પુર્વના સંસ્કાર પર આપણું જીવન ઘડાવાનું છે. કોઈનો સ્વભાવ જન્મથી જ કોઈનું પડાવી લેવાનો છે. જ્યારે બીજાને કોઈને આપવાનો છે. કોઈક અભિમાની, કોઈક નમ્ર, આ બધા સ્વભાવો પુર્વના સંસ્કારોને આધારે જ હોય છે. પુણ્યથી સુખ મળશે. પાપથી દુઃખ મળશે. સંસ્કારોથી જીવન ઉજ્જવળ બનશે. સંસ્કાર કેવા કેળવવા એ આપણા હાથની ચીજ છે. સુખ કે દુઃખને કેમ હટાવવું તે પણ આપણા જ હાથની ચીજ છે.

અપાઠ વદ ૬

ભગવાને આપણા પર કેટલી કડેણા કરી છે.

આપણને ભૂખ અને તરસથી તથા અનેક જાતની માતાના જોથી પીડાતા એવા તિયંચપંચેદ્રિયની વચ્ચે ગોઠવ્યા છે. જ્યારે દેવલોકમાં એકલા દેવો છે. ત્યાં નથી મનુષ્ય કે નથી કોઈ માતાનાથી પીડાતા બીજા જીવો. જેથી તેમની આંખ સામે સુખ જ સુખ દેખાય છે અને આપણી આંખ સામે માતાનાથી પીડાતા જીવો છે. બીજા યોનિનાં દુઃખો દેખાડવામાં પણ ભગવાનની કડેણા છે. આપણને આંખ સામે દેખાઈ કે સંસાર દેવો છે! જો પાપો કરીશું તો આંખ મીચાયા પછી આપણી સામે આ યોનિયો જ પડી છે. આપણે ઉઠીએ ત્યારથી બસ ખાવા-પીવા-માનશોખની જ વિચારણા કરીએ છીએ. આપણને સંસારમાં ભય લાગે છે માટે ધર્મ કરીએ છીએ કે સંસારને મીઠો બનાવવા માટે ધર્મ કરીએ છીએ? સંસાર એ કડવો વેલો છે. એ ક્યારેય મીઠો બનવાનો નથી જો મીઠો બનતો હોત તો ધન્ય-શાંતિભદ્ર અને થાવડ્યાપુત્ર વગેરે નીકળ્યા ન હોત. થાવડ્યા નામની બાઈ રાજદરબારમાં ખૂબ માનવંતી હતી. દ્વારિકાનગરીમાં તે રહેતી હતી. પોતે વિધવા હતી. કરોડોનો વેપાર કરતી હતી દરિડામાં નામાંકિત હતી. તેને એક પુત્ર હતો. થાવડ્યાપુત્ર તરીકે ઓળખાતો હતો. થાવડ્ય પુત્ર જુવાન બને છે. તેને પરણાવે છે. દેવાંગના જેવી તેને સ્ત્રીઓ છે. દોશુંદક દેવની પરે સુખ લોગવે છે. હવે એક વખત નેમિનાથ ભગવાન દ્વારિકામાં પધારે છે. થાવડ્યાપુત્ર વાણી સાંભળવા જાય છે. વાણી સાંભળે છે. ભગવાન કહે છે હે ભવ્યાત્માઓ! આ જીવ તમા મનુષ્ય યોનિમાં પણ એકવાર નહીં કદાચ અનતીવાર આવી ગયો છે. પરંતુ ધર્મ કર્યા વિના પાછો એની એજ પશુ વગેરેની યોનિમાં બાટકાઈ પડે છે. બસ પુનરપિ જનનમ્... પુનરપિ મરણમ્... પુનરપિ જનનીજઠરે શયન... અર્થાત્ ફરી ફરીને જનનમ્... ફરી ફરીને મરણમ્... અને વારંવાર માતાના ઉદરમાં શયન કરવું. માણસો એમ માને છે કે ધર્મની પાછળ ખૂબ લોગ

નવેમ્બર-ડીસેમ્બર-૯૭]

[૧૧]

આપવો પડે છે. પરંતુ ધર્મ કરતાં સંસારમાં મનનો, વચનનો, બાણીનો ખૂબ લોભ આપવો પડે છે. ત્યાગ કઠણ નથી પરંતુ તે માટે જ્ઞાન થવું કઠણ છે. કેઇ માણસને ખીડીનો ત્યાગ કરવાનું કહીએ તો એ કહેશે કે તેને છોડવાથી મને આમ થાય છે. મને એમ થાય છે એ પ્રમાણે વાત કાઢશે. પરંતુ જ્યારે ડોક્ટર તેને કહેશે કે ભાઈ જો તું ખીડી નહીં છોડે તો તને કેન્સર થશે. આ સમજણ આવતાં જ એ ખીડી છોડી દેશે. આ પ્રમાણે ત્યાગ કરવો કઠણ નથી. પરંતુ તે માટે જ્ઞાન થવું કઠણ છે.

જહા જીવા બ્રજતિ - જીવો કેવી રીતે બંધાય છે.

જહા જીવા કિલિસ્સતિ - જીવો કેવી રીતે કલેશ પામે છે.

જહા જીવા મુચ્યતિ - જીવો કેવી રીતે મુક્તિ પામે છે.

ભગવાનની દેશના આ ત્રણ પોઈટ પર જ ચાલતી હોય છે. મોહરાજ પહેલાં જીવોને બાંધે છે. અને પછી તેને પછડાડે. ખવડાવે છે. વૈભવનો અહંકાર અને આસક્તિ માણસને કયાં લઈ જાય છે? ચક્રવર્તિ જેવો ચક્રવર્તિ જો રાજ્યવૈભવને છોડે નહીં તો સાતમી નરકે જાય અને છોડે તો મોક્ષમાં જાય. બ્રહ્મદત્ત ચક્રવર્તિ વૈભવમાં આસક્તિ હોવાથી સાતમી નરકે જાય છે. અને (કુરૂમતી) તેની રાણી છઠ્ઠી નરકે જાય છે. વૈભવ અને આસક્તિનું આ પરિણામ... ભગવાન કહે છે કે અમર બનવું હોય તો સિદ્ધિ પદને આરાધ્યો. જીવો પહેલાં રાગ, દ્વેષ, મોહ, માયા વગેરેથી બંધાય છે. અને દુર્ગતિમાં ચાલ્યા જાય છે, જો જીવો આ બંધનમાંથી છૂટી જાય તો કલેશમાંથી મુક્ત બને છે અને કલેશમાંથી મુક્ત થાય તો તેની મુક્તિ થઈ જાય છે આવી પ્રસુની દેશના યાવચ્યાપુત્ર સાંભળે છે અને ચોંટી ઉઠે છે. શું આ વૈભવ મને દુર્ગતિમાં લઈ જશે? દેશના

પૂરી થાય છે. આપણે દેશના સાંભળીએ ખરા, પરંતુ કાનથી સાંભળતા નથી. પ્રાણ રેડીને જ્યારે દેશના સાંભળીએ ત્યારે એની કિંમત સમજાય, અંધારાને દૂર કરવા માટે ઘણો પ્રકાશ નથી જોઈતો પરંતુ એક નાનું શું કિરણ બસ છે. હંમેશા બ્યાખ્યાન સાંભળનાર એક શેઠ રોજ બ્યાખ્યાન સાંભળે છે અને પહેલાં આવીને બેસે - એક દિવસ તેમને મોડું થયું એટલે શુરૂ મહારાજે કહ્યું કે કેમ શેઠ મોઢા પડ્યા? એટલે એ શેઠ કહે કે સાહેબ આજે હું મારા નાના બાળકને સમજાવવા રહ્યો હતો. એ કહે મારે માથે આવવું છે. શુરૂ મહારાજે કહ્યું કે ભાઈવો હતો ને? ત્યારે પેલા શેઠ બોલ્યા કે સાહેબ એ એનું કામ નથી. કારણ અમે સાંભળીએ તો અમને દેશના લાગે નહીં. જ્યારે નાનું બાળક સાંભળે તો રંગ લાગી જાય. જોયું ને! કેવા છે આજના શ્રાવકો! થવચ્યાપુત્રે પ્રાણ રેડીને ભગવાનની દેશના સાંભળી હતી. એક જ દેશનામાં તેમને સંસાર લગ્યાનક લાગ્યો. માની પાસે આવીને કહે છે કે - મા મારે સંયમ લેવો છે. મા આ સાંભળીને મૂર્છા ખાઈ જાય છે. કારણ આ બધી મિલકત પુત્ર માટે ભેગી કરી હતી. કરોડોની મિલકત હતી. એક જ પુત્ર હતો. થોડીવારે મૂર્છા ટળે છે. મા તેને સંયમ કેવો દુષ્કર છે તે સમજાવે છે મા કહે છે કે બેટા બાવીશ પરિષદ જીતવા દુષ્કર છે. ત્યારે પુત્ર કહે છે કે મા સંસારમાં તો બાવીસો પરિષદ છે એને જીતવા એથી પણ દુષ્કર છે.

આત્મામાં જે પરમાત્મા વસે છે, મા-દિકરા-વચ્ચે ખૂબ સંવાદ ચાલે છે. છેવટે પુત્ર જીતે છે. મા થાકે છે અને કૃષ્ણ મહારાજ પાસે પહોંચે છે કૃષ્ણ પૂછે છે. કેમ આવવું થયું? થવચ્યા કહે છે - આ પ્રમાણેની હકીકત છે. મારો પુત્ર સંયમ લેવા માટે તત્પર બન્યો છે. તમે એને કાંઈ સમજાવો. થાવચ્યાપુત્રને કૃષ્ણ મહારાજ સમજાવે છે. કહે છે કે ભાઈ તારે શું દુઃખ છે? તારી પાસે બધું છે છતાં પણ જો તને કાંઈ ડર

૧૨]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

હોય તો તારી ઉપર હું નાથ બેઠો છું. ત્યારે થાવચ્યાપુત્ર કહે કે જુઓ મહારાજ હું તમારી વાત સ્વીકારવા તૈયાર છું. જે તમે મારી આટલી જવાબદારી લેતા હો તો, માફ મૃત્યુથી રક્ષણ કરો. જરાથી રક્ષણ કરો જન્મથી રક્ષણ કરો બોલો, છે તૈયારી ? ત્યારે કૃષ્ણ મહારાજ કહે છે- સાઈ હું પોતે પણ મૃત્યુથી માફ રક્ષણ કરી શકતો નથી. તો પછી તને કેવી રીતે બચાવું ? થાવચ્યાપુત્ર કહે છે કે - મહારાજ ! મારા નાથ તો એવા છે કે જે મને આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિ બધામાંથી બચાવે છે. - મેં એવા નાથનું જ શરણુ ગ્રહણ કર્યું છે. બસ તો મને મારા માગે પર જવા દો. કૃષ્ણ મહારાજને થાય છે આ સમજીને દિક્ષા લે છે. તેને હવે રોડી શકાય તેમ નથી. માટે તેને રજા આપે છે. અને તેને કહે છે કે દીક્ષાને વરધોડો મારા તરફથી. એટલું જ નહીં નગરમાં પણ ઢઢેરા પીટાવે છે કે થાવચ્યાપુત્ર દીક્ષા લેવા માટે જઈ રહ્યો છે. જેને એ માગે જવું હોય તે ખુશીથી જાઓ. તેમની પાછળના પરિવારનું હું ભરણુ પોષણ કરીશ. રાજ્યમાંથી એક હજાર

માણસો તૈયાર થાય છે. બધાની સાથે દીક્ષા લે છે અને આખરે એક હજાર શિષ્યો સાથે થાવચ્યાપુત્ર શત્રુજય મોકલે જાય છે. પહેલાંના જીવો કેવા લઘુકર્મી હતા. એક દેશનામાં જ સંસાર છોડવા તૈયાર થઈ જતા. દ્રવ્યરૂપી ઝવેરાત દુઃખોને છોડાવતું નથી કે સુખોને આપી શકતું નથી. ઉલટાની આપત્તિઓને ખેંચી લાવે છે અને દુઃખોમાં ડુબાડે. જ્યારે ધર્મરૂપી ઝવેરાત આ બધામાંથી છોડાવે છે અને અનંત સુખ આપે છે.

ગુરૂ તત્ત્વનું મહત્ત્વ... દેવતત્ત્વ અને ધર્મ-તત્ત્વને સમજાવનારા ગુરૂ છે. દેવે રુઢે ગુરુસ્થાતા ગુરૌ રુઢે ન કચ્ચન દેવ રોષાયમાન થશે તો ગુરૂ બચાવી લેશે. પરંતુ જે ગુરૂ રોષાયમાન થશે તો કોઈ બચાવી નહીં શકે. ગુરૂતત્ત્વ દ્વારા સર્વ ગુણો મળી શકે છે. આ આપું શાસન ગુરૂતત્ત્વ પર જ ચાલી રહ્યું છે. તીર્થંકર લગવંત કેટલો સમય શાસન કરી શકે ? જગતમાં ત્રણ તત્ત્વો મહાન છે. દેવતત્ત્વ, ગુરૂતત્ત્વ અને ધર્મતત્ત્વ. જે આ ત્રણ તત્ત્વો સાથે જીવન બેઠાય તો જીવન ધન્ય બની જાય...

(ક્રમશઃ)

શોકાંજલી

શ્રી ધીરજલાલ દુલ્હાદાસ શાહ (ટાણાવાળા) સં. ૨૦૫૩ના અષાઢ વદ ૧૩ તા. ૧-૮-૯૭ના રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ખૂબ જ ધાર્મિકવૃત્તિવાળા અને સર્વ પ્રત્યે અત્યંત લાગણી ધરાવતા હતા. તેમના અવસાનથી તેમના કુટુંબ-પરિવાર પર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. સાથે સાથે સંગતના આત્માને પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા પરમ શાંતિ અપે તેવી પ્રાર્થના કરે છે.

લિ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર,

[નવેમ્બર-ડીસેમ્બર-૬૭]

[૧૩]

પોષ દશમીની આરાધનાનું મહાત્મ્ય

આરાધનાનું અમૃત

સંસાર ચંકવાલમાં પરિભ્રમણ કરતા પ્રાણીને જ્યાં સુધી સાચે સથવારો મળે નહિ ત્યાં સુધી ભવ-ભ્રમણ ટળે નહિ. અનાદિકાલથી સંસાર સાગરમાં અટવાતા આત્માને તીર્થંકર હિંદુ જોવા સંકાયક મળે ત્યારે જ આત્મ સ્થિતિ સુધરે.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની આરાધના આત્મ-શક્તિનો અખૂટ ખજાનો એકત્ર કરવા માટે અત્યંત ઉપયોગી છે. વાસનાના વિષધરો જ્યારે આત્માને કંફાળી ખાતા હોય ત્યારે આરાધનાનું અમૃત વિષધરોના વિષને પશુ દુર કરે છે આત્માને મુક્ત દશામાં આણે છે.

શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથની આરાધના એ સમ-ક્ષિતી નીશાની. સમક્ષિત પામનાર આત્મા નિયમા મોક્ષે જવાના.

ભગવાન પાર્શ્વનાથના જન્મ બિગેરે કદ્યાણુક જ્યારે થએલાં છે તે દિવસોમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભ. ની નિર્મળ આરાધના દ્વારા આત્મશક્તિને એકત્રિત કરવા તત્પર બનવું જોઈએ.

ભગવાન શ્રી ગૌતમસ્વામીજી મહારાજે ‘પોષ-દશમીની આરાધના કેવી રીતે કરવી? એમ જ્યારે પૂછેલું ત્યારે પરમકૃપાલુ પરમાત્મા શ્રી મહાવીર દેવે ભવ્યજનોને હિતકારી ઉપદેશ આપતાં કરમાવ્યું હતું કે,

‘પોષ દશમી એ પાર્શ્વનાથ ભગવાનના જન્મ કદ્યાણુકને દિવસ હોઈ એ દિવસની નિર્મલ આરાધના કરનાર ભવ્યાત્મા આ ભવ અને પરભવમાં પાપ વ્યાપારોથી નિવૃત્ત પામનારો બને છે.’

‘પોષ દશમીની આરાધના’

૦ માગશર વદિ નોમ, અને અગિયારસ ત્રણ દિવસ એકાસણું કરવાં.

નોમના દિવસે સાકરના પાણીનું અને દશમના દિવસે ખીરનું એકાસણું, આ બે દિવસ ઠામ-ચોવિહાર એકાસણું કરવા અને અગિયારસના દિવસે અનુકુળતા મુજબ એકાસણું કરવું. નોમ અને દશમ એ બે દિવસ ‘શ્રી પાર્શ્વનાથાય નમઃ’ અહીંતે નમઃ’ અગિયારસના દિવસે ‘શ્રી પાર્શ્વનાથાય નમઃ’ ની વીસ વીસ નવકારવાળી રોજ ગણવી. ખારણમાસમણાં, ખાર સાથીયા, પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રતિમાની ભક્તિ ભાવપૂર્વક શક્યતા મુજબ અંગ પૂજા અને અથ પૂજા કરવી.

૦ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામી આરાધનાથ કાઠિરસગ્ગ દર્જ? (ઝરિયાવહિયં કર્યા પછી) આ પ્રમાણે બોલી ખાર લોગસ્સ અથવા અડતાલીસ નવકારને કાઠિરસગ્ગ કરવો લોગસ્સ ‘અદેસુનિમ્મલયરા’ સુધી બોલવો.

દશ વષ સુધી આ રીતે આરાધના કરનાર ભવ્યાત્મા કર્મજન્મ અનેક જાતની આધિ-વ્યાધિ અને ઉપાધિમાંથી જલ્દી મુક્ત બને છે અને શાશ્વત શિવધામને મેળવવા ભાગ્યશાળી બને છે.

આરાધનામાં બે ટાઈમ પ્રતિક્રમણ, ત્રણ ટાઈમ દેવ વંદન પણ કરવા જોઈએ.

પોષ દશમીની આરાધના દ્વારા મહાભાગ્ય-શાળી શ્રી સુરદત્ત શ્રેષ્ઠી જે સામગ્રીને પામ્યા તેનો રસિક ઈતિહાસ પણ જોવા જોવો છે.

સુરેન્દ્રપુરના ઉદ્ધવમાં સમિતિ ગુપ્તિ સાધક આચાર્ય શ્રી જયવેંકયસુરિજી મહારાજ પધાર્યા છે.

૧૪]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તે વળતે હરિદ્રતાની સાક્ષાત્ મૂર્તિ જેવો સુરહત્ત શ્રેષ્ઠી પણુ ત્યાં આવેલો છે, હરિદ્ર નારાયણ જેવા તેના હાલ છે. એના અંતરમાં ઉલ્કાપાત મચી રહ્યો છે ગુરુદેવની દેશના સાંભળી, વાણીસુધાનુ પાન કરી પાવન બનેલો સુરહત્ત એકાન્તમાં ગુરુદેવને પૂછે છે.

‘ગુરુદેવ ! અનગંલ લક્ષ્મીને હું સ્વામી હતો પણુ આજે મારી પાસે કાણી કોડી પણુ રહી નથી. મારા દુઃખની દાસ્તાન રજૂ કરતાં શબ્દોની શરવાણી પણુ સૂકાઈ જાય એમ છે. દુઃખ અને દહમાં બેહોલ બનેલા મને કોઈ ઉપાય બતાવો.’

‘મહાનુભાવ ! લક્ષ્મી આવે અને જાય એ કોઈ મોટી વાત નથી. આજનો બિખારી કાલે તવંગર બની જાય. આજનો રાજા કાલે રસ્તાને રજડતો રંક પણુ બની જાય. એવી વિષમ સ્થિતિમાં ધર્મને સમજેલો આત્મા કદી વિષાદ ધારણ કરે નહિ. છતાંય તમારી આત્મશુદ્ધિ માટે તમારે ‘પોષદશમી’ ની આરાધના કરવી જોઈએ. પ્રભુ પાર્શ્વનાથના પ્રકટ પ્રભાવના પ્રતાપે તમે સર્વ અબીષ્ટ વસ્તુને અનાયાસે પ્રાપ્ત કરશો.’ આચાર્યશ્રી જયધોષસૂરિજી ગંભીર સ્વરે બોલ્યા.

ગુરુના વચનથી ગાંઠવાળી તે જ દિવસથી પોષદશમીની આરાધનાના નિશ્ચય સાથે સુરહત્ત ઘેર ગયો.

માગશર વદિ નોમ, દશમ, અગિયારસના એકાસણાં સાથે પ્રભુ પાર્શ્વનાથની આરાધના સુરહત્ત કરવા લાગ્યો. દશ વર્ષની તે આરાધના પૂર્ણ થતાંજ, કાલકૃત જેટમાં અટવાયેલા શેઠના સવાબસો વહાણુ આપોઆપ શેઠને મળી ગયા. ઘરનાં ભંડારમાં સાપ અને વીંછી રૂપે થઈ ગયેલ અગિયાર કોડ સોના મહેર પૂર્વવત્ બની ગઈ.

શેઠ શેઠાણી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ પ્રત્યેની અચલ અને અટલ ભક્તિવાળા બની જૈન ધર્મના પરમ ઉપાસક બન્યા. રાજાએ તેમનું શ્રેષ્ઠપદ નિર્ધન-તના કારણે લઈ લીધું હતું તે પણુ પાછું આપ્યું.

લોકોમાં મહામહિમાશાલી પાર્શ્વનાથ પ્રભુને મહિમા વધવા લાગ્યો. ઘણા ભાવુકો પણુ આરાધનાના માર્ગે પ્રયાણ કરવાં તત્પર બન્યા. સુરહત્ત શેઠે આચાર્ય સુખેન્દ્રસૂરિજી મહારાજ પાસે સંયમને સ્વીકાર્યું. પુત્રે પણુ પિતા પાછળ પાર્શ્વનાથની આરાધના ચાલુ રાખી. સુરહત્તમુનિ પાર્શ્વપ્રભુ પર પૂર્ણ આસ્થાવાળા બની માસક્ષમણુની ઉચ્ચ તપશ્ચર્યા કરતા આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં દશમા પ્રાણિત દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયા. ત્યાંથી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં રાજકુમાર તરીકે અવતરી સંયમ સ્વીકારી મેક્ષે પધાર્યા.

આવો છે પાર્શ્વનાથ પ્રભુની આરાધનાનો પ્રતાપ આરાધનાના અમૃતને મેળવનાર મહા ભાગ્યશાળી આત્મા સંસારના વિષમય વિષમ વાતાવરણમાંથી જલ્દી ઉગરી જાય છે. પોષદશમીની આરાધના કરનાર આત્માએ દર કૃષ્ણ પક્ષની દશમીએ એકાસણું કરી, પાર્શ્વનાથ પ્રભુની રંગ નવકારવાળી ગણુવી જોડે, પ્રતિક્રમણાદિ આવશ્યક ક્રિયાઓનો પણુ આદર કરવો જોઈએ જેનાથી આરાધના જલ્દી ફળે.

તીર્થની યાત્રા કરનાર કે તીર્થકરની આરાધના કરનાર આત્માએ સામાન્યતઃ અભક્ષાદિના ત્યાગી, રાત્રીસોજનના ત્યાગી બનવું જોઈએ, કંદમૂળ, રાત્રીસોજન, બહારની અભક્ષ ચીજો આત્માને આરાધનાથી વિમુખ બતાવે છે. આત્મત્વની અધોગતિને નાતરાવે છે એ ધ્યાનમાં રાખવું જરૂરી છે.

સમાધિ અને યોધિની પ્રાપ્તિ માટે પાર્શ્વનાથ પ્રભુના ૧૦૮ નામમાંથી પણુ શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ પ્રભુના નામનો જાપ કલિકાલમાં કદપતરુ સમાન વિશેષતઃ ફળ આપનાર છે.

આ રીતે આજે પણુ ઘણા ભાવુકો શ્રી શંખેશ્વરજી મહા તીર્થમાં અઠ્ઠમ, આર્યાગલ વિગેરેની આરાધના કરી પોતાના જોવાયેલા આત્મધનને પાછું મેળવે છે.

નવેમ્બર - ૬૧

[૧૫]

વીર વિજયજી મહારાજ માટે જ સ્પષ્ટપણે જણાવે છે કે 'રહેજે જિનરાજ હજુરે, સેવક મનોવાંછિત પુરે' પૂણે શ્રદ્ધાથી આ કલિકાલમાં પણ પાત્થનાથ પ્રભુની આરાધના કરનાર; કલ્પ-વૃક્ષની પાસેથી જેમ ઇચ્છિત સિદ્ધિને મેળવે છે તેમ સર્વ ઇષ્ટ સામગ્રીઓને અનાયાસે એ આત્મા પ્રાપ્ત કરે છે.

આ ભવમાં રોગ રહિત કાયા, ઇષ્ટ સામગ્રીની પ્રાપ્તિ, પરભવમાં સ્વર્ગ અને પ્રાન્તે મોક્ષ સુખને પણ મેળવવા એ આત્મા ભાગ્યશાળી બને છે

કલિકાલના કરાળ પંજમાંથી છુટવાનું અને

મુક્તિ બધુને મેળવવાનું ઉત્તમ સાધન શ્રી પાત્થનાથ પ્રભુની સેવા છે. શાંતિના ધામ સમા એ મહા-તીર્થમાં જનાર આત્મા બળતા દાવાનળ જેવા સંસારમાંથી શાન્તિ મેળવીને ત્રિવિધ તાપને, ઉપશમાવવાનો ભાગ મેળવે છે.

આ શંખેશ્વર તીર્થની આરાધના દ્વારા સહુ આત્માઓ ચિર શાંતિને પામે.

— સંકલન : દિવ્યકાંત એમ. સલોત
ભાવનગર.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર શતાબ્દી વર્ષ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર) પુષ્પ-૩

અંથ વિમોચન સમારોહ

સાશનસમ્રાટ સમુદાયના આચાર્યદેવશ્રી વિજયનયપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા. આદિ ગુરુ-ભગવંતોની શુભ નિશ્રામાં સુખધ-થાણા મુકામે શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી જિનાલયની સુવર્ણ જયંતી મહોત્સવના સુખવશ્વર હરમ્યાન શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર) અંથનો વિમોચન સમારોહ તા. ૨૫-૧-૧૯૯૮ રવિવાર સં. ૨૦૫૪ના પોષ વદ ૧૨ના રોજ શાખવામાં આવેલ છે.

આ સભાના દરેક પેદ્રન સાહેબો તથા આજીવન સહય સાહેબોને અચૂક ઉપરોક્ત સ્થળે હાજર રહી સભાનાં આ મંગલ કાર્યક્રમમાં ભાગ લેવા વિનંતી છે.

સ્થળ :

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી જૈન દેરાસર

ટેમ્બી નાકા,

થાણા (મહારાષ્ટ્ર)

તારીખ :

૨૫-૧-૯૮

રવિવાર

સવારના ૯-૦૦ કલાકે

લિ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

પ્રમુખ

૧૧]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

મહાજન પરંપરાના સમર્થ ધારક શ્રી અરવિંદભાઈ પનાલાલનું અભિવાદન

ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજી દ્વારા આયોજિત શ્રી અરવિંદભાઈ પનાલાલના અભિવાદન સમારોહમાં પ્રમુખશ્રી શ્રેણિકભાઈ કસ્તુરભાઈએ જણાવ્યું કે જિનાલયોનાં કાર્યમાં સૌથી વધુ ઝીણવટ, ચીવટ અને ઊંડી જાણકારી શ્રી અરવિંદભાઈ ધરાવે છે અને એનો ભાવ આપણને સહુને મોટા પ્રમાણમાં મળ્યો છે. શ્રી શંખેશ્વર મહાતીર્થ અંગે એમનું કાર્ય એવું છે કે એ તીર્થના એકેએક શિષ્યમાં એમની સૂઝ અને દષ્ટિ પ્રગટ થાય છે. ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીની ઈંગ્લેન્ડ અને અમેરિકામાં વસતા હોદ્દેદારોએ આ અભિવાદનનું આયોજન કરીને એમની વિદેશમાં ફેલાયેલી કીર્તિનો પરિચય આપ્યો છે અને આપણને સહુને એ બાબતે જાગૃત કર્યા છે કે આપણે આવું અભિવાદન કરવાનું શ્રુતિ ગયા.

ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીના ચેરમેન શ્રી રતિભાઈ ચંદરિયાએ એમના સંદેશમાં જણાવ્યું હતું કે શ્રી અરવિંદભાઈ એક વિશિષ્ટ પરંપરાના ધારક છે અને એમણે આ સંસ્થાના પ્રત્યેક આયોજનમાં ઉત્ક્રાંતિ સહયોગ આપ્યો છે. એમની પાસેથી લો-પ્રોફાઇલ રહીને કંઈ રીતે કામ કરવું તે શીખવા જેવું છે. તેઓ શતાયુષી પણ વધુ આયુષ્ય લોગવે અને એમના દ્વારા દેશ-વિદેશમાં વધુ ને વધુ ધર્મ-કાર્ય અને સેવા થાય એવી અભ્યર્થના પ્રગટ કરી હતી.

કાર્યક્રમનાં સંયોજક ડૉ. કુમારપાળ દેશાઈએ જણાવ્યું હતું કે શ્રી અરવિંદભાઈ પનાલાલના જીવનમાં ભાવનાની, ત્રિચારોની અને વ્યવહારની પારદર્શકતા જોવા મળે છે. અજોડ મનોબળ અને અપૂર્વ ઈશ્વરશ્રદ્ધાના બળે એમણે જીવનમાં ઘણું મહત્વના કાર્યો કર્યા છે. દેશ અને વિદેશના દોહસો જેટલા જિનાલયોમાં એમણે સહયોગ આપ્યો છે અને હ્યુસ્ટન અને લોસએન્જલિસના જિનમંદિરો એમની સહાય વિના સળંગ ચાલે છે, એ હકીકત છે. ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીની જૈન સ્કોલરની યોજના, એની ઓફિસમાં કોમ્પ્યુટર, ઇન્ટરનેટ જેવા આધુનિક સાધનોની વ્યવસ્થા માટે શ્રી અરવિંદભાઈએ હાંકણો સહયોગ આપ્યો છે અને સહુથી વધુ તો આવો સહયોગ આપવા છતાં એ એમની નિઃસ્પૃહતા દર્શાવે છે.

આ પ્રસંગે 'રતનત્રયીનાં અજવાળા' નામનું પુસ્તક શ્રી અરવિંદભાઈ પનાલાલને આપણું કરવામાં આવ્યું તેમ જ શ્રી શંખેશ્વર તીર્થની પ્રતિકૃતિ એનાયત કરવામાં આવી હતી. સ્થાનકવાસી, સમાજ, ડિગ્રીપર સમાજ, તેરાપંથી સમાજ તથા અનેક સંઘો અને સંસ્થાઓ દ્વારા એમનું અભિવાદન થયું હતું.

અન્માનને પ્રત્યુત્તર આપતા શ્રી અરવિંદભાઈ પનાલાલે જણાવ્યું હતું કે એમના જીવન ઘડતરમાં શ્રેષ્ઠિય શ્રી કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ અને પરમ પૂજ્ય અ.ચા.ય'શ્રી રામચંદ્રસૂરીશ્વરજીનો ઘણો મોટો ફાળો છે. એ જ રીતે જીવદયાપ્રેમી પિતા પનાલાલભાઈ અને ધર્મનિષ્ઠ માતા મહાલક્ષ્મી બહેને પાલનું સંસ્કારસિંચન કર્યું. પોતાની આ સઘળી સફળતા કારણરૂપે તેઓએ શ્રી શંખેશ્વર પાદનાથની પરમ કૃપાને ગણાવીને સહુના પ્રત્યે આદરનો ભાવ પ્રગટ કર્યો હતો.

સમારભના પ્રારંભે ડૉ. સેકાલીબહેન શાહે શ્રી શંખેશ્વર તીર્થ તેમજ હડીભાઈની વાદીના નિર્માતા શ્રી હડીસિંહ કેસરીસિંહ અને ગુજરાતના નારીરત્ન હરકુંવર શેઠાણી વિશે રતવન રજૂ કર્યા હતા.

— કુમારપાળદેસાઈ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભુવનગર.

સુદ્ધ સભાસદ બંધુઓ / બહેનો,

આ સભાના સભ્યોની સામાન્ય સભાની બેઠક નીચેના કાર્યો માટે સંવત ૨૦૫૪ના પોષ શુદ્ધ ૬ ને રવિવાર તા. ૪-૧-૯૮ ના રોજ સવારના ૧૦-૩૦ કલાકે શ્રી આત્માનંદ ભુવનમાં શેઠશ્રી લોગીલાલ લેકચર હોલમાં મળશે. તેો આપને હાજર રહેવા વિનંતી છે.

- (૧) તા. ૨-૩-૯૭ ના રોજ મળેલી સામાન્ય સભાની બેઠકની કાર્યવાહીની શુદ્ધ નોંધ મંજૂર કરવા.
- (૨) તા. ૩૧-૩-૯૭ સુધીના આવક-ખર્ચના હિસાબ તથા સરવૈયા મંજૂર કરવા. આ હિસાબ તથા સરવૈયા વ્યવસ્થાપક સમિતિએ મંજૂર કરવા માટે જાણપૂર્વક કરેલ છે. સભ્યોને જોવા માટે તે સભાના ટેબલ ઉપર મુકેલ છે.
- (૩) તા. ૧-૪-૯૭ થી તા. ૩૧-૩-૯૮ સુધીના હિસાબ ચોડિટ કરવા માટે ચોડિટરની નિમણૂક કરવા તથા તેનું મહેનતાણું નક્કી કરી મંજૂરી આપવા.
- (૪) પ્રમુખશ્રીની મંજૂરીથી મંત્રી રજૂ કરે તે.

તા. ૧૦-૧૨-૯૭
ભાવનગર.

બિ. સેવકે
હિમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા
ચીમનલાલ ખીમચંદ શેઠ
માનદ્ મંત્રીઓ

તા. ક. : આ બેઠક કોરમના અભાવે મુલતવી રહેશે તો તે જ દિવસે બંધારણની કલમ ૧૧ અનુસાર અર્થો દલાલ પછી ફરી મળશે અને વગર કોરમે પણ ઉપરની કાર્યવાહી સર કરવામાં આવશે.

Shree Atmanand Prakash

Regd No. GBV. 31

અધમ મોહવૃત્તિ

નિકૃષ્ટમેહાત્મકદુર્વિચારાન્ નિર્વાસય દ્વાગ્
 વિશતઃ સ્વચિત્તમ્ ।
 પ્રવિશ્ય હિ દ્વન્તિ મનઃસુવૃત્તિ ચરિત્રહાશિ
 ચ વિતન્વતે તે ॥

❧

પ્રતિ,

* અધમ મોહવૃત્તિના ખુરા વિચારોને તારા મનમાં પેસતા રોક. તેઓ અન્દર ઘૂસીને મનની સુવૃત્તિને હણે છે અને ચરિત્રને બગાડે છે.

❧

* Drive away veil thoughts arising from evil passions. Let not them enter your mind, since having entered the mind, they destroy the goodness of mind and corrupt character.

BOOK-POST

From,
 શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
 ડૉ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા,
 ખારગેઇટ, ભાવનગર-૨૬૪ ૦૦૧.

તાંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
 પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા, ભાવનગર.
 મુદ્રક : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.